

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/904

av den 5 juni 2019

om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Plast är ett mycket funktionellt och relativt billigt material vilket innebär att det blir allt vanligare i vår vardag. Plast spelar en viktig roll i ekonomin och har viktiga tillämpningsområden i många branscher, men dess ökade användning i kortlivade tillämpningar som inte utformats för återanvändning eller kostnadseffektiv materialåtervinning innebär att de relaterade produktions- och konsumtionsmönstren har blivit alltmer ineffektiva och linjära. Inom ramen för handlingsplanen för den cirkulära ekonomin som fastställdes i kommissionens meddelande av den 2 december 2015 med titeln *Att sluta kretsloppet – en EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin* konstaterade kommissionen därför i den europeiska strategin för plast som fastställdes i dess meddelande av den 16 januari 2018 med titeln *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi* att den ständiga ökningen av mängden plastavfall och plastavfallsläckage i miljön, särskilt den marina miljön, måste åtgärdas om vi ska kunna uppnå en cirkulär livscykel för plast. Den europeiska strategin för plast utgör ett steg i riktning mot skapandet av en cirkulär ekonomi där konstruktion och tillverkning av plast och plastprodukter sker med full respekt för behovet av återanvändning, reparation och materialåtervinning och där mer hållbara material utvecklas och främjas. Den avsevärda negativa inverkan på miljö, hälsa, och ekonomi som vissa plastprodukter medför gör att det krävs en särskild rättslig ram för att effektivt minska dessa negativa effekter.
- (2) Genom detta direktiv främjas cirkulära strategier som prioriterar hållbara och giftfria återanvändbara produkter och återanvändningssystem framför produkter för engångsbruk, med en minskning av mängden avfall som främsta mål. Ett sådant förebyggande av avfall är det högst prioriterade steget i den avfallshierarki som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽⁴⁾. Det här direktivet kommer att bidra till uppnåendet av FN:s mål 12 för hållbar utveckling: att säkerställa hållbara konsumtions- och produktionsmönster, som är en del av

⁽¹⁾ EUT C 62, 15.2.2019, s. 207.

⁽²⁾ EUT C 461, 21.12.2018, s. 210.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 27 mars 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 maj 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

Agenda 2030 för hållbar utveckling, antagen av FN:s generalförsamling den 25 september 2015. Genom att bevara värdet av produkter och material så länge som möjligt och generera mindre avfall kan unionens ekonomi bli mer konkurrenskraftig och motståndskraftig, samtidigt som trycket på dyrbara resurser och miljön minskar.

- (3) Marint skräp är ett globalt erkänt, gränsöverskridande och växande problem. Att minska det marina skräpet är en viktig åtgärd för att uppnå FN:s mål 14 för hållbar utveckling: att bevara och nyttja haven och de marina resurserna på ett hållbart sätt iför en hållbar utveckling. Unionen måste bidra till att förebygga och bekämpa marint skräp och ha ambitionen att vara en global förebild. I detta sammanhang arbetar unionen tillsammans med partner i många internationella forum, t.ex. G20, G7 och FN, för att främja samordnade åtgärder och detta direktiv är en del av unionens insatser i detta avseende. För att dessa insatser ska vara effektiva är det också viktigt att export av plastavfall från unionen inte leder till en ökning av marint skräp på andra platser.
- (4) I enlighet med Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 (Unclos) ⁽⁵⁾, konventionen om förhindrande av havsföroreningar till följd av dumpning av avfall av den 29 december 1972 (Londonkonventionen) och dess protokoll från 1996 (Londonprotokollet), bilaga V till den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (Marpol), Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall av den 22 mars 1989 ⁽⁶⁾ och med unionens avfallsagstiftning, nämligen direktiv 2008/98/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG ⁽⁷⁾ måste medlemsstaterna säkerställa en miljövänlig avfallshantering i syfte att förebygga och minska marint skräp från källor till havs och på land. Enligt unionens vattenlagstiftning, nämligen Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽⁸⁾ och 2008/56/EG ⁽⁹⁾ ska medlemsstaterna också vidta åtgärder mot marint skräp när detta hindrar uppnåendet av god miljöstatus i deras marina vatten, bland annat för att bidra till att uppnå FN:s mål 14 för hållbar utveckling.
- (5) Vid beräkningar av antalet skräpföremål på stränderna har det fastställts att 80–85 % av det marina skräpet i unionen består av plast. Av detta utgörs totalt 50 % av plastprodukter för engångsbruk och 27 % av fiskerelaterade föremål. I gruppen plastprodukter för engångsbruk ingår många olika vanligt förekommande och kortlivade konsumentprodukter som slängs bort efter att ha använts för sitt syfte en gång, som sällan återvinns och som ofta orsakar nedskräpning. En stor del av de fiskeredskap som släpps ut på marknaden samlas inte in för behandling. Plastprodukter för engångsbruk och fiskeredskap som innehåller plast är därför ett särskilt allvarligt problem i samband med marint skräp, som utgör ett stort hot mot de marina ekosystemen, den biologiska mångfalden och också mot människors hälsa. De har också en skadlig inverkan på verksamheter såsom turism, fiske och sjöfart.
- (6) Korrekt avfallshantering förblir avgörande för att förebygga alla typer av skräp, inbegripet marint skräp. Unionens befintliga lagstiftning, nämligen direktiv 2008/98/EG, 2000/59/EG, 2000/60/EG och 2008/56/EG och rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ⁽¹⁰⁾ och policyinstrument åstadkommer en viss reglering av marint skräp. Särskilt plastavfall omfattas av unionens allmänna åtgärder och mål för avfallshantering, exempelvis materialåtervinningsmålet för förpackningsavfall av plast som fastställts i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG ⁽¹¹⁾ och målet i den europeiska strategin för plast om att senast 2030 säkerställa att alla plastförpackningar som släpps ut på unionsmarknaden ska vara återanvändbara eller lätt återvinningsbara. Denna lagstiftning är emellertid inte tillräckligt effektiv mot marint skräp och de nationella åtgärderna för att förebygga och minska marint skräp skiljer sig åt i fråga om omfattning och ambitionsnivå. Dessutom riskerar en del av dessa åtgärder, särskilt marknadsbegränsningar av plastprodukter för engångsbruk, att leda till handelshinder och att snedvrیدا konkurrensen i unionen.

⁽⁵⁾ EGT L 179, 23.6.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 39, 16.2.1993, s. 3.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygs-genererat avfall och lastrester (EGT L 332, 28.12.2000, s. 81).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽¹⁰⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

- (7) För att rikta in insatserna på de områden där de behövs mest bör detta direktiv endast gälla de vanligaste plastprodukter för engångsbruk som påträffas på stränder i unionen samt fiskeredskap som innehåller plast och produkter som är gjorda av oxo-nedbrytbar plast. De plastprodukter för engångsbruk som omfattas av åtgärder enligt detta direktiv beräknas utgöra omkring 86 % av de plastprodukter för engångsbruk som påträffas på stränderna i unionen räknat i antal. Dryckesbehållare i glas och metall bör inte omfattas av detta direktiv, eftersom de inte hör till de vanligaste plastprodukter för engångsbruk som påträffas på stränder i unionen.
- (8) Mikroplast omfattas inte direkt av detta direktivs tillämpningsområde, men bidrar till marint skräp, och unionen bör därför anta en övergripande strategi för detta problem. Unionen bör uppmuntra alla producenter att strikt begränsa mikroplast i sina beredningar.
- (9) Problemet med föroreningar på land och markförorening från större plastföremål och därav resulterande fragment eller mikroplast kan vara betydande, och sådan plast kan spridas i den marina miljön.
- (10) Detta direktiv har karaktären av *lex specialis* i förhållande till direktiv 94/62/EG och 2008/98/EG. Om dessa direktiv skulle stå i strid med det här direktivet bör det här direktivet ha företräde inom sitt tillämpningsområde. Detta är fallet när det gäller begränsningar av utsläppandet på marknaden. I synnerhet vad gäller åtgärder för minskad förbrukning, produktkrav, märkningskrav och utökat producentansvar, kompletterar det här direktivet direktiven 94/62/EG och 2008/98/EG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU⁽¹²⁾.
- (11) Plastprodukter för engångsbruk kan tillverkas av många olika sorters plast. Plast definieras vanligtvis som ett polymermaterial med eller utan tillsatser. Denna definition skulle emellertid också omfatta vissa naturliga polymerer. Omodifierade naturliga polymerer i enlighet med definitionen av *inte kemiskt modifierade ämnen* i punkt 40 i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006⁽¹³⁾ bör inte omfattas av detta direktiv, eftersom de förekommer naturligt i miljön. Därför bör definitionen av polymer i artikel 3.5 i förordning (EG) nr 1907/2006 anpassas, och en separat definition införs för tillämpningen av detta direktiv. Plast som tillverkas av modifierade naturliga polymerer, eller plast som tillverkas av biobaserade, fossila eller syntetiska utgångsämnen, förekommer inte naturligt och bör därför omfattas av detta direktiv. Den anpassade definitionen av plast bör därför omfatta både polymerbaserade gummiföremål och biobaserad och biologiskt nedbrytbar plast, oavsett om de tillverkas av biomassa eller är avsedda att brytas ner biologiskt med tiden. Färger, bläck och lim bör inte omfattas av detta direktiv och sådana polymermaterial bör därför inte heller ingå i definitionen.
- (12) För att tydligt avgränsa direktivets tillämpningsområde bör begreppet *plastprodukt för engångsbruk* definieras. Definitionen bör inte omfatta plastprodukter som har utformats, konstruerats och släppts ut på marknaden för att under sin livscykel återanvändas flera gånger genom att återfyllas eller återanvändas för samma ändamål som de utformades för. Plastprodukter för engångsbruk är vanligtvis avsedda att användas endast en gång eller under en kort tidsperiod innan de bortskaffas. Våta servetter för personlig hygien eller användning i hushåll bör också omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, medan våtservetter för användning i industrin bör uteslutas. För att ytterligare klargöra huruvida en produkt ska anses vara en plastprodukt för engångsbruk i enlighet med detta direktiv bör kommissionen utarbeta riktlinjer om plastprodukter för engångsbruk. Exempel på livsmedelsbehållare som vid tillämpning av detta direktiv bör anses vara plastprodukter för engångsbruk är, mot bakgrund av de kriterier som fastställs i detta direktiv, snabbmatsbehållare eller lådor för måltider, smörgåsar, wraps och sallader med kall eller varm mat eller behållare för livsmedel som innehåller färska eller bearbetade livsmedel som inte kräver någon ytterligare beredning, såsom frukter, grönsaker och efterrätter. Exempel på livsmedelsbehållare som vid tillämpning av detta direktiv inte bör anses vara plastprodukter för engångsbruk är livsmedelsbehållare med torkad livsmedel eller livsmedel som säljs kalla och som kräver ytterligare beredning, behållare som innehåller livsmedel i mängder som är större än en enskild portion och enportionsbehållare för livsmedel som säljs i mer än en enhet.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG (EUT L 127, 29.4.2014, s. 1).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

Exempel på dryckesbehållare som vid tillämpning av detta direktiv bör anses vara plastprodukter för engångsbruk är dryckesflaskor och kompositdryckesförpackningar som används för öl, vin, vatten, förfriskningar i flytande form, juice och nektar, snabbdrycker eller mjölk, men inte muggar, eftersom dessa utgör en separat kategori av plastprodukter för engångsbruk vid tillämpningen av detta direktiv. Eftersom dryckesbehållare i glas och metall inte hör till de vanligaste plastprodukter för engångsbruk som påträffas på stränder i unionen bör de inte omfattas av detta direktiv. Kommissionen bör emellertid, inom ramen för översynen av detta direktiv, utvärdera bland annat korkar och lock av plast som används för dryckesbehållare i glas och metall.

- (13) Plastprodukter för engångsbruk som omfattas av detta direktiv bör vara föremål för en eller flera åtgärder, beroende på olika faktorer, exempelvis om det finns lämpliga och mer hållbara alternativ, hur genomförbart det är att ändra konsumtionsmönstren och i vilken utsträckning de redan omfattas av befintlig unionslagstiftning.
- (14) För vissa plastprodukter för engångsbruk finns det ännu inga lättillgängliga alternativ som är lämpliga och mer hållbara. Förbrukningen av de flesta sådana plastprodukter för engångsbruk förväntas öka. För att vända denna utveckling och verka för mer hållbara lösningar bör medlemsstaterna vara skyldiga att vidta nödvändiga åtgärder, till exempel genom att fastställa nationella mål för minskad förbrukning, för att uppnå en ambitiös och bestående minskning av förbrukningen av dessa produkter, dock utan att äventyra livsmedelshygienen eller livsmedelssäkerheten, god hygienisk praxis, god tillverkningssed, konsumentinformation eller spårbarhetskraven i Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 178/2002⁽¹⁴⁾, (EG) nr 852/2004⁽¹⁵⁾ och (EG) nr 1935/2004⁽¹⁶⁾ samt annan relevant lagstiftning med koppling till livsmedelssäkerhet, hygien och märkning. Medlemsstaterna bör ha den högsta möjliga ambitionsnivån för dessa åtgärder, som bör innebära att tendenserna till ökad förbrukning verkligen vänds och leda till en mätbar kvantitativ minskning. Dessa åtgärder bör beakta produktens inverkan under hela deras livscykel, även när de finns i den marina miljön, och respektera avfallshierarkin.

Om medlemsstaterna beslutar att genomföra denna skyldighet genom marknadsbegränsningar bör de säkerställa att sådana begränsningar är proportionella och icke-diskriminerande. Medlemsstaterna bör uppmuntra användningen av produkter som lämpar sig för flergångsbruk och som, efter att de blivit avfall, lämpar sig för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning.

- (15) För andra plastprodukter för engångsbruk finns det redan lämpliga och mer hållbara alternativ till överkomligt pris. För att begränsa de negativa effekterna på miljön av dessa plastprodukter för engångsbruk bör medlemsstaterna vara skyldiga att förbjuda att dessa släpps ut på marknaden. Det skulle öka användningen av de lättillgängliga och mer hållbara alternativen och främja innovativa lösningar för mer hållbara affärsmodeller, återanvändningsalternativ och ersättningsmaterial. De begränsningar för utsläppande på marknaden som införs i det här direktivet bör också omfatta produkter som är gjorda av oxo-nedbrytbar plast, eftersom denna typ av plast inte riktigt bryts ned biologiskt och därmed bidrar till mikroplastföroreningar i miljön; den är inte komposterbar, inverkar negativt på materialåtervinningen av konventionell plast och ger inte några påvisade fördelar för miljön. Med anledning av att det förekommer så mycket skräp från expanderad polystyren i den marina miljön och att det finns tillgängliga alternativ, bör även engångsbehållare för livsmedel och drycker och muggar i expanderad polystyren begränsas.
- (16) Tobaksvarufilter som innehåller plast är den näst vanligaste typen av skräp från plastprodukter för engångsbruk som påträffas på stränder i unionen. Den avsevärda miljöpåverkan som orsakas av avfall efter förbrukning av tobaksvaror med filter som innehåller plast som slängs direkt i miljön måste minskas. Innovation och produktutveckling väntas ge hållbara alternativ till filter som innehåller plast och måste påskyndas. System för utökad producentansvar för tobaksvaror bör också befrämja innovationer som leder till utvecklingen av hållbara alternativ till tobaksvarufilter som innehåller plast. Medlemsstaterna bör verka för en rad olika åtgärder för att minska nedskräpning på grund av avfall efter förbrukning av tobaksvaror med filter som innehåller plast.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

- (17) Korkar och lock, som är gjorda av plast och som används för dryckesbehållare, är bland de vanligaste plastprodukter för engångsbruk som påträffas på stränder i unionen. Därför bör dryckesbehållare i form av plastprodukter för engångsbruk endast få släppas ut på marknaden om de uppfyller särskilda krav på produktutformning som betydligt minskar spridningen i miljön av korkar och lock från sådana plastbehållare. För dryckesbehållare som både är plastprodukter för engångsbruk och utgör en förpackning gäller detta krav utöver de väsentliga kraven på förpackningars sammansättning och möjligheterna till återanvändning och återvinning, inbegripet materialåtervinning, av förpackningar som fastställs i bilaga II till direktiv 94/62/EG.

För att underlätta efterlevnaden av kravet på produktutformning och säkerställa en välfungerande inre marknad måste en harmoniserad standard tas fram och antas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012⁽¹⁷⁾, och om denna standard efterlevs bör överensstämmelse med dessa krav kunna förutsättas. Därför är utvecklingen av en harmoniserad standard av högsta prioritet för att ett effektivt genomförande av detta direktiv ska kunna säkerställas. Tillräckligt tid bör ges för att utveckla en harmoniserad standard och för att göra det möjligt för producenterna att anpassa sina produktionskedjor till genomförandet av kravet på produktutformning. För att säkerställa en cirkulär användning av plast måste man främja spridningen på marknaden av återvunnen material. Det är därför lämpligt att införa krav på att dryckesflaskor ska innehålla en minimimängd återvunnen plast.

- (18) Plastprodukter bör tillverkas med hänsyn till deras fullständiga livscykel. Konstruktionen av plastprodukter bör alltid ta hänsyn till produktens produktions- och användningsfaser och dess återanvändbarhet och återvinningsbarhet. I samband med den översyn som ska göras enligt artikel 9.5 i direktiv 94/62/EG bör kommissionen beakta de olika förpackningsmaterialens, inbegripet kompositmaterialens, relativa egenskaper på grundval av livscykelanalyser, med särskild inriktning på avfallsförebyggande och utformning för den cirkulära ekonomin.
- (19) Förekomsten av farliga kemiska ämnen i sanitetsbindor, tamponger och tampongapplicatorer bör undvikas för att skydda kvinnors hälsa. Inom ramen för begränsningsförfarandet enligt förordning (EG) nr 1907/2006 är det lämpligt att kommissionen utreder ytterligare begränsningar av sådana ämnen.
- (20) Vissa plastprodukter för engångsbruk hamnar i miljön till följd av olämpligt bortskaffande via avloppssystem eller annat olämpligt utsläppande i miljön. Bortskaffande via avloppssystem kan dessutom orsaka stora ekonomiska skador på avloppsnätet genom att pumpar täpps till och rörledningar blockeras. För dessa produkter råder det ofta stor brist på information om produkternas materialegenskaper eller om hur avfallet lämpligen bör bortskaffas. Därför bör märkningskrav gälla för plastprodukter för engångsbruk som ofta bortskaffas via avloppssystem eller på annat olämpligt sätt. Märkningen bör informera konsumenterna om lämpliga avfallshanteringsalternativ för produkten eller bortskaffandemetoder som bör undvikas för produkten i fråga i linje med avfallshierarkin och om förekomsten av plast i produkten och resulterande negativ miljöpåverkan från nedskräpning eller andra olämpliga metoder för bortskaffande av produkten. Märkningen bör, beroende på vad som är lämpligt, antingen appliceras på produktens förpackning eller direkt på själva produkten. Kommissionen bör ges befogenhet att införa harmoniserade specifikationer för märkningen och bör samtidigt vid behov testa hur representativa konsumentgrupper uppfattar den föreslagna märkningen för att säkerställa att den är effektiv och lättförståelig. Märkningskrav tillämpas redan för fiskeredskap i enlighet med förordning (EG) nr 1224/2009.
- (21) När det gäller plastprodukter för engångsbruk för vilka det inte finns några lättillgängliga, lämpliga och mer hållbara alternativ bör medlemsstaterna, i enlighet med principen att förenaren betalar, också införa system för utökat producentansvar för att täcka de nödvändiga kostnaderna för avfallshantering och uppstädning av skräp samt kostnaderna för medvetandehöjande åtgärder för att förebygga och minska sådant skräp. Dessa kostnader bör inte överstiga de kostnader som krävs för att tillhandahålla dessa tjänster på ett kostnadseffektivt sätt och bör fastställas klart och tydligt mellan de berörda aktörerna.

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (22) I direktiv 2008/98/EG fastställs allmänna minimikrav för system för utökad producentansvar. Dessa krav bör även gälla för de system för utökad producentansvar som inrättas genom detta direktiv, oavsett om de genomförs genom en lagstiftningsakt eller genom avtal enligt detta direktiv. Huruvida vissa av dessa krav är relevanta beror på produktens egenskaper. Separat insamling är inte nödvändig för att säkerställa en korrekt behandling i linje med avfallshierarkin för tobaksvaror med filter som innehåller plast, våtservetter och ballonger. Därför bör det inte vara obligatoriskt att inrätta separat insamling av dessa produkter. Detta direktiv bör innehålla ytterligare krav på utökad producentansvar utöver vad som föreskrivs i direktiv 2008/98/EG, exempelvis ett krav på att producenter av vissa plastprodukter för engångsbruk ska stå för kostnaderna för uppstädning av skräp. Dessa kostnader bör också omfatta kostnader för inrättande av särskild infrastruktur för insamling av avfall efter förbrukning av tobaksvaror, däribland lämpliga avfallsbehållare på platser där nedskräpning vanligtvis sker. Metoden för att beräkna kostnaderna för uppstädning av skräp bör beakta proportionalitetsprincipen. Medlemsstaterna bör kunna fastställa ekonomiska bidrag för kostnader i samband med uppstädning av skräp genom att fastställa lämpliga fleråriga fasta belopp i syfte att minimera de administrativa kostnaderna.
- (23) Den stora procentandel plast från kasserade fiskeredskap, inbegripet övergivna och förlorade fiskeredskap, som ingår i det marina skräpet tyder på att de befintliga lagstiftningskraven i förordning (EG) nr 1224/2009, direktiv 2000/59/EG och direktiv 2008/98/EG inte ger tillräckliga incitament för att ta med sådana fiskeredskap tillbaka till hamn för insamling och behandling. Systemet med indirekta avgifter som inrättas genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/883 ⁽¹⁸⁾ utgör ett system för att ta bort incitamentet för fartyg att dumpa sitt avfall till havs och garanterar rätten till inlämning. Detta system bör emellertid kompletteras med ytterligare finansiella incitament för fiskare att ta med sig sina uttjänta fiskeredskap tillbaka till hamn för att undvika en eventuell ökning av den indirekta avfallsavgiften. Eftersom det finns goda möjligheter att återvinna plastkomponenter i fiskeredskap bör medlemsstaterna, i enlighet med principen att förorenaren betalar, införa utökad producentansvar för fiskeredskap och delar av fiskeredskap som innehåller plast i syfte att säkerställa separat insamling av uttjänta fiskeredskap och finansiering av en miljövänlig avfallshantering av sådana uttjänta fiskeredskap, särskilt materialåtervinning.
- (24) Inom ramen för ett utökad producentansvar för fiskeredskap som innehåller plast bör medlemsstaterna, i linje med rapporteringsskyldigheten i detta direktiv, övervaka och bedöma fiskeredskap som innehåller plast.
- (25) Allt marint skräp som innehåller plast utgör visserligen ett hot mot miljön och människors hälsa och bör åtgärdas, men proportionaliteten bör också beaktas. Därför bör yrkesfiskarna själva och småskaliga producenter av fiskeredskap som innehåller plast inte betraktas som producenter och bör inte ansvara för att uppfylla de skyldigheter som producenter har i samband med det utökade producentansvaret.
- (26) Ekonomiska och andra incitament för att stödja hållbara konsumentval och främja ett ansvarsfullt konsumentbeteende kan utgöra ett effektivt verktyg för att uppnå målen för detta direktiv.
- (27) Dryckesflaskor som är plastprodukter för engångsbruk är bland de vanligaste föremålen som utgör marint skräp på unionens stränder. Det beror på ineffektiva system för separat insamling och lågt deltagande av konsumenter i dessa system. Effektivare system för separat insamling måste främjas. Därför bör ett minimimål för separat insamling fastställas för dryckesflaskor som är plastprodukter för engångsbruk. Skyldigheten att samla in avfall separat kräver att avfallet hålls åtskilt efter typ och karaktär, men det bör vara möjligt att samla in vissa typer av avfall tillsammans under förutsättning att detta inte hindrar en högkvalitativ materialåtervinning i linje med avfallshierarkin, i enlighet med artikel 10.2 och 10.3 a i direktiv 2008/98/EG. Fastställandet av det separata insamlingsmålet bör utgå från mängden plastdryckesflaskor för engångsbruk som släpps ut på marknaden i en medlemsstat eller alternativt från mängden plastdryckesflaskor för engångsbruk i form av avfall som genereras i en medlemsstat. Vid beräkning av vikten av det avfall som genereras i en medlemsstat bör vederbörlig hänsyn tas till alla plastdryckesflaskor för engångsbruk i form av genererat avfall, även sådana som leder till nedskräpning i stället för att samlas in genom avfallsinsamlingssystem. Medlemsstaterna bör kunna uppnå detta minimimål genom att fastställa mål för separat insamling för dryckesflaskor som är plastprodukter för engångsbruk inom sina system för

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/883 av den 17 april 2019 om mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg, om ändring av direktiv 2010/65/EU och upphävande av direktiv 2000/59/EG (EUT L 151, 7.6.2019, s. 116).

utökad producentansvar, genom att inrätta pantsystem eller genom någon annan åtgärd som de anser lämplig. Det kommer att få en direkt positiv inverkan på insamlingsgraden, kvaliteten på det insamlade materialet och kvaliteten på det återvunna materialet, vilket skapar möjligheter för materialåtervinningssektorn och marknaden för återvunnet material. Det utgör ett stöd för att uppnå de mål för materialåtervinning av förpackningsavfall som fastställs i direktiv 94/62/EG.

- (28) I syfte att förebygga nedskräpning och andra olämpliga former av bortskaffande av avfall som leder till marint skräp som innehåller plast, måste konsumenter av plastprodukter för engångsbruk och användare av fiskeredskap som innehåller plast ges tillräcklig information om tillgängligheten av återanvändningsalternativ och återanvändningssystem, de lämpligaste avfallshanteringsalternativen eller vilka bortskaffandesätt som bör undvikas, bästa praxis för sund avfallshantering, miljöpåverkan genom olämpligt bortskaffande samt om plastinnehållet i vissa plastprodukter för engångsbruk och fiskeredskap och hur olämpligt bortskaffande av avfall påverkar avloppsnätet. Medlemsstaterna bör därför åläggas att vidta medvetandehöjande åtgärder som garanterar att sådan information lämnas till dessa konsumenter och användare. Informationen bör inte innehålla något marknadsföringsinnehåll som uppmanar till användning av plastprodukter för engångsbruk. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att välja vilka åtgärder som är lämpligast beroende på produktens eller dess användnings karaktär. Producenter av plastprodukter för engångsbruk och fiskeredskap som innehåller plast bör täcka kostnaderna för de medvetandehöjande åtgärderna, som en del av det utökade producentansvaret.
- (29) Detta direktivs syfte är att skydda miljön och människors hälsa. Europeiska unionens domstol har vid flera tillfällen erinrat om att det vore oförenligt med den bindande karaktär som tillkommer direktiv enligt artikel 288 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att i princip utesluta enskilda från möjligheten att åberopa de skyldigheter som följer av direktiven. Detta gäller särskilt när det är fråga om ett direktiv vars syfte är att förebygga och minska vissa plastprodukters inverkan på vattenmiljön.
- (30) Det är viktigt att övervaka nivåerna av marint skräp i unionen för att kunna bedöma genomförandet av detta direktiv. I enlighet med direktiv 2008/56/EG är medlemsstaterna skyldiga att regelbundet övervaka egenskaperna hos och mängderna av marint skräp, inbegripet marint plastskräp. Dessa övervakningsdata överlämnas också till kommissionen.
- (31) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv och bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (32) I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁹⁾ bör kommissionen utvärdera detta direktiv. Denna utvärdering bör bygga på erfarenheter från genomförandet och data som samlats in under genomförandet av detta direktiv samt data som samlats in enligt direktiv 2008/56/EG och 2008/98/EG. Utvärderingen bör ligga till grund för en bedömning av eventuella ytterligare åtgärder, inbegripet fastställandet av minskningsmål i hela unionen för 2030 och därefter, och av huruvida bilagan med en förteckning över plastprodukter för engångsbruk behöver ses över, mot bakgrund av övervakningen av marint skräp i unionen, samt av om tillämpningsområdet för det här direktivet kan utvidgas till andra produkter för engångsbruk.
- (33) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i fråga om den metod som används för att beräkna och verifiera årsförbrukningen av de plastprodukter för engångsbruk för vilka mål om minskad förbrukning har fastställts, reglerna för att beräkna och verifiera hur minimimålen för återvunnet innehåll för plastdryckesflaskor för engångsbruk har uppnåtts, specifikationerna för den märkning som ska anbringas på vissa plastprodukter för engångsbruk, den metod som används för att beräkna och verifiera insamlingsmålen för plastprodukter för engångsbruk för vilka mål för separat insamling har fastställts samt formatet för rapporteringen av uppgifter om genomförandet av detta direktiv. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽²⁰⁾.
- (34) Det är lämpligt att låta medlemsstaterna välja att genomföra vissa bestämmelser i detta direktiv genom avtal mellan behöriga myndigheter och berörda ekonomiska sektorer, förutsatt att vissa krav är uppfyllda.
- (35) Bekämpning av nedskräpning är en gemensam insats för behöriga myndigheter, producenter och konsumenter. Offentliga myndigheter, däribland unionens institutioner, bör föregå med gott exempel.

⁽¹⁹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (36) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förebygga och minska inverkan på miljön och på människors hälsa från vissa plastprodukter för engångsbruk, produkter som är gjorda av oxo-nedbrytbar plast och fiskeredskap som innehåller plast samt att underlätta övergången till en cirkulär ekonomi, inbegripet att främja innovativa och hållbara affärsmodeller, produkter och material och därigenom bidra till den inre marknadens goda funktion, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktivs syfte är att förebygga och minska vissa plastprodukters inverkan på miljön, särskilt vattenmiljön, och på människors hälsa samt att främja övergången till en cirkulär ekonomi med innovativa och hållbara affärsmodeller, produkter och material och därigenom bidra till den inre marknadens goda funktion.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv gäller de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i bilagan, produkter som är gjorda av oxo-nedbrytbar plast samt fiskeredskap som innehåller plast.
2. Om detta direktiv står i strid med direktiv 94/62/EG eller 2008/98/EG ska det här direktivet ha företräde.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *plast*: ett material bestående av en polymer enligt definitionen i artikel 3.5 i förordning (EG) nr 1907/2006 till vilken tillsatser eller andra ämnen kan ha lagts och som kan användas som huvudsaklig strukturkomponent i slutprodukter, med undantag för naturliga polymerer som inte har modifierats på kemisk väg,
2. *plastprodukt för engångsbruk*: en produkt som helt eller delvis består av plast och som inte har utformats, konstruerats eller släppts ut på marknaden för att under sin livscykel återanvändas flera gånger genom att sändas tillbaka till en producent för att återfyllas eller återanvändas för samma ändamål som den utformades för,
3. *oxo-nedbrytbar plast*: plastmaterial som innehåller tillsatser som genom oxidation gör att plastmaterialet fragmenteras till mikrofragment eller bryts ned kemiskt,
4. *fiskeredskap*: alla föremål eller redskap som används inom fiske eller vattenbruk för att lokalisera, fänga eller föda upp marina biologiska resurser eller som flyter på havsytan och används i syfte att dra till sig och fänga eller föda upp sådana marina biologiska resurser,
5. *uttjänta fiskeredskap*: alla fiskeredskap som omfattas av definitionen av avfall i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG, inbegripet alla separata komponenter, ämnen eller material som var en del av eller var fästa vid ett sådant fiskeredskap när detta kasserades, inbegripet om det övergavs eller förlorades,
6. *utsläppande på marknaden*: det första tillhandahållandet av en produkt på marknaden i en medlemsstat,

7. *tillhandahållande på marknaden*: varje leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på marknaden i en medlemsstat i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis,
8. *harmoniserad standard*: harmoniserad standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012,
9. *avfall*: avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG,
10. *system för utökat producentansvar*: system för utökat producentansvar enligt definitionen i artikel 3.21 i direktiv 2008/98/EG,
11. *producent*:
 - a) alla fysiska och juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat och som, oavsett försäljningsmetod, inbegripet genom distansavtal enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU ⁽²¹⁾, yrkesmässigt tillverkar, fyller, säljer eller importerar och på den medlemsstatens marknad släpper ut plastprodukter för engångsbruk, fyllda plastprodukter för engångsbruk eller fiskeredskap som innehåller plast, utom personer som bedriver fiskeverksamhet enligt definitionen i artikel 4.28 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽²²⁾, eller
 - b) alla fysiska och juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat eller i ett tredjeland och som genom distansavtal enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2011/83/EU yrkesmässigt direkt till privata hushåll eller till andra användare än privata hushåll i en annan medlemsstat säljer plastprodukter för engångsbruk, fyllda plastprodukter för engångsbruk eller fiskeredskap som innehåller plast, utom personer som bedriver fiskeverksamhet enligt definitionen i artikel 4.28 i förordning (EU) nr 1380/2013,
12. *insamling*: insamling enligt definitionen i artikel 3.10 i direktiv 2008/98/EG,
13. *separat insamling*: separat insamling enligt definitionen i artikel 3.11 i direktiv 2008/98/EG,
14. *behandling*: behandling enligt definitionen i artikel 3.14 i direktiv 2008/98/EG,
15. *förpackningar*: förpackningar enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 94/62/EG,
16. *biologiskt nedbrytbar plast*: plast som kan genomgå fysisk, biologisk nedbrytning, så att den till slut omvandlas till koldioxid, biomassa och vatten, och som i enlighet med europeiska standarder för förpackningar kan återvinnas genom kompostering och anaerob nedbrytning,
17. *mottagningsanordningar i hamn*: mottagningsanordningar i hamn enligt definitionen i artikel 2 e i direktiv 2000/59/EG,
18. *tobaksvaror*: tobaksvaror enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv 2014/40/EU.

Artikel 4

Minskad förbrukning

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att på ett ambitiöst och bestående sätt minska förbrukningen av de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del A i bilagan i överensstämmelse med de övergripande målen för unionens avfallspolitik, i synnerhet förebyggande av avfall, och därigenom på ett påtagligt sätt vända trenden av en ökande förbrukning. Dessa åtgärder ska leda till en mätbar kvantitativ minskning av förbrukningen av de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del A i bilagan på medlemsstatens territorium senast 2026, jämfört med 2022.

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

Senast den 3 juli 2021 ska medlemsstaterna redogöra för de åtgärder de har antagit i enlighet med första stycket och anmäla denna redogörelse till kommissionen samt göra den tillgänglig för allmänheten. Medlemsstaterna ska integrera de åtgärder som anges i denna redogörelse i de planer eller program som avses i artikel 11 i samband med nästföljande uppdatering av dessa planer eller program i enlighet med de relevanta unionsrättsakter som är tillämpliga på dessa planer eller program, eller i andra program som utarbetas särskilt för detta ändamål.

Åtgärderna kan omfatta nationella mål för minskad förbrukning, åtgärder som säkerställer att återanvändbara alternativ till de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del A i bilagan tillhandahålls slutkonsumenterna vid försäljningsstället, ekonomiska instrument såsom instrument som säkerställer att plastprodukter för engångsbruk inte erbjuds slutkonsumenterna kostnadsfritt vid försäljningsstället samt de avtal som avses i artikel 17.3. Medlemsstaterna får genom undantag från artikel 18 i direktiv 94/62/EG införa begränsningar i fråga om utsläppande på marknaden i syfte att förhindra att sådana produkter leder till nedskräpning genom att säkerställa att de ersätts med alternativ som kan återanvändas eller som inte innehåller plast. Åtgärderna får variera beroende på miljöpåverkan av dessa plastprodukter för engångsbruk under deras livscykel, inbegripet när de leder till nedskräpning.

De åtgärder som antas i enlighet med denna punkt ska vara proportionella och icke-diskriminerande. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa åtgärder i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535⁽²³⁾ om så krävs enligt det direktivet.

Varje medlemsstat ska, i syfte att uppfylla kraven i första stycket i denna punkt, övervaka de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del A i bilagan och som släpps ut på marknaden samt de minskningsåtgärder som vidtas, och rapportera om de framsteg som görs till kommissionen i enlighet med punkt 2 i denna artikel och artikel 13.1, så att bindande kvantitativa mål på unionsnivå för förbrukningsminskningen ska kunna upprättas.

2. Senast den 3 januari 2021 ska kommissionen anta en genomförandeakt vari metoden för beräkning och verifiering av den ambitiösa och bestående minskning av förbrukningen av plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del A i bilagan fastställs. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 5

Begränsningar av utsläppande på marknaden

Medlemsstaterna ska förbjuda utsläppande på marknaden av de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del B i bilagan samt av produkter gjorda av oxo-nedbrytbar plast.

Artikel 6

Produktkrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del C i bilagan och som har korkar och lock gjorda av plast får släppas ut på marknaden endast om korkarna och locken förblir fästa vid behållaren under produktens tilltänkta användningsfas.

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska metallkapsyler och metallock med plastförsegling inte anses vara gjorda av plast.

3. Senast den 3 oktober 2019 ska kommissionen begära att de europeiska standardiseringsorganisationerna tar fram harmoniserade standarder med avseende på det krav som avses i punkt 1. I dessa standarder ska hänsyn tas till behovet av att säkerställa den nödvändiga styrkan, tillförlitligheten och säkerheten i förslutningar för dryckesbehållare, inbegripet för kolsyrade drycker.

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

4. Från det datum då hänvisningar till de harmoniserade standarder som avses i punkt 3 offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* ska de plastprodukter för engångsbruk som avses i punkt 1 och som överensstämmer med dessa standarder eller delar av dessa förutsättas överensstämma med det krav som fastställs i punkt 1.

5. Vad gäller dryckesflaskor som förtecknas i del F i bilagan ska varje medlemsstat säkerställa att

a) dryckesflaskor som förtecknas i del F i bilagan som är tillverkade av polyetentereftalat som huvudsaklig komponent (*PET-flaskor*) från och med 2025 innehåller minst 25 % återvunnen plast, beräknat som ett genomsnitt för alla PET-flaskor som släpps ut på marknaden på den medlemsstatens territorium, och

b) dryckesflaskor som förtecknas i del F i bilagan från och med 2030 innehåller minst 30 % återvunnen plast, beräknat som ett genomsnitt för alla sådana dryckesflaskor som släpps ut på marknaden på den medlemsstatens territorium.

Senast den 1 januari 2022 ska kommissionen anta genomförandeakter vari reglerna för beräkning och verifiering av det mål som anges i första stycket i denna punkt fastställs. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 7

Märkningskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje plastprodukt för engångsbruk som förtecknas i del D i bilagan och som släpps ut på marknaden bär en framträdande, lättläslig och outplånlig märkning på sin förpackning eller på själva produkten som informerar konsumenterna om följande:

a) Lämpliga avfallshanteringsalternativ för produkten eller bortskaffandesätt för produkten i fråga som bör undvikas, i linje med avfallshierarkin.

b) Förekomsten av plast i produkten och den resulterande negativa miljöpåverkan från nedskräpning eller annat olämpligt bortskaffande av produkterna.

De harmoniserade specifikationerna för märkning ska fastställas av kommissionen i enlighet med punkt 2.

2. Senast den 3 juli 2020 ska kommissionen anta en genomförandeakt som fastställer de harmoniserade specifikationerna för den märkning som avses i punkt 1 och som

a) föreskriver att märkningen av plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i punkterna 1, 2 och 3 i del D i bilagan ska placeras på dessa produkters konsumentförpackningar och gruppförpackningar; om flera försäljningsenheter förs samman i en grupp på försäljningsstället ska varje försäljningsenhet vara försedd med en märkning på sin förpackning; märkningen krävs inte för förpackningar med en yta på mindre än 10 cm²,

b) föreskriver att märkningen av plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i punkt 4 i del D i bilagan ska placeras på själva produkten, och

c) beaktar befintliga frivilliga branschstrategier och tar särskild hänsyn till behovet av att undvika information som är vilseledande för konsumenten.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

3. De bestämmelser i denna artikel som berör tobaksvaror tillkommer utöver de som fastställs i direktiv 2014/40/EU.

Artikel 8

Utökat producentansvar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att system för utökat producentansvar införs för alla plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del E i bilagan och som släpps ut på medlemsstatens marknad i enlighet med artiklarna 8 och 8a i direktiv 2008/98/EG.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att producenterna av de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del E avsnitt I i bilagan till detta direktiv täcker kostnaderna i enlighet med bestämmelserna om utökat producentansvar i direktiven 2008/98/EG och 94/62/EG och, om så inte redan är fallet, täcka följande kostnader:

- a) Kostnaderna för medvetandehöjande åtgärder i enlighet med artikel 10 i detta direktiv med avseende på dessa produkter.
- b) Kostnaderna för insamlingen av avfall från dessa produkter som slängs i offentliga system för insamling, inbegripet infrastruktur och drift av denna samt påföljande transport och behandling av avfallet.
- c) Kostnaderna för att städa upp och därefter transportera och behandla skräp från dessa produkter.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att producenterna av de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del E avsnitten II och III i bilagan täcker åtminstone följande kostnader:

- a) Kostnaderna för medvetandehöjande åtgärder i enlighet med artikel 10 med avseende på dessa produkter.
- b) Kostnaderna för att städa upp och därefter transportera och behandla avfallet från dessa produkter.
- c) Kostnaderna för insamling och rapportering av uppgifter i enlighet med artikel 8a.1 c i direktiv 2008/98/EG.

Vad avser de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del E avsnitt III i bilagan till detta direktiv ska medlemsstaterna se till att producenterna dessutom täcker kostnaderna för insamlingen av avfall från dessa produkter som slängs i offentliga system för insamling, inbegripet infrastruktur och drift av denna samt påföljande transport och behandling av avfallet. Kostnaderna får inbegripa inrättandet av särskild infrastruktur för insamling av avfall från dessa produkter, däribland lämpliga avfallsbehållare på platser där nedskräpning vanligtvis sker.

4. De kostnader som ska täckas och som avses i punkterna 2 och 3 får inte överstiga de kostnader som är nödvändiga för att tillhandahålla de tjänster som avses i dessa punkter på ett kostnadseffektivt sätt och ska fastställas klart och tydligt mellan berörda aktörer. Kostnaderna för uppstädning av skräp ska begränsas till verksamhet som bedrivs av offentliga myndigheter eller på deras vägnar. Beräkningsmetoden ska utarbetas på ett sätt som gör det möjligt att fastställa kostnaderna för uppstädning av skräp på ett proportionellt sätt. Medlemsstaterna får fastställa ekonomiska bidrag för kostnaderna för uppstädning av skräp genom att fastställa lämpliga fleråriga fasta belopp i syfte att minimera de administrativa kostnaderna.

Kommissionen ska, i samråd med medlemsstaterna, offentliggöra riktlinjer avseende de kostnader för uppstädning av skräp som avses i punkterna 2 och 3.

5. Medlemsstaterna ska fastställa tydliga roller och ansvarsområden för alla berörda inblandade aktörer.

Vad beträffar förpackningar ska rollerna och ansvarsområdena fastställas i linje med direktiv 94/62/EG.

6. Varje medlemsstat ska ge tillverkare och som är etablerade i en annan medlemsstat och släpper ut produkter på dess territorium, möjlighet att utse en juridisk eller fysisk person som är etablerad på dess territorium till behörigt ombud som ska ansvara för att producentens skyldigheter inom system för utökat producentansvar fullgörs på dess territorium.

7. Varje medlemsstat ska säkerställa att en producent som är etablerad på dess territorium och som säljer plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del E i bilagan och fiskeredskap som innehåller plast i en annan medlemsstat där denne inte är etablerad utser ett behörigt ombud i den andra medlemsstaten. Det behöriga ombudet ska vara den person som ansvarar för att fullgöra producentens skyldigheter enligt detta direktiv på den andra medlemsstatens territorium.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att system för utökat producentansvar införs för fiskeredskap som innehåller plast och som släpps ut på medlemsstatens marknad i enlighet med artiklarna 8 och 8a i direktiv 2008/98/EG.

Medlemsstater som har marina vatten enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/56/EG ska fastställa en nationell årlig lägsta nivå för insamling av utjämna fiskeredskap som innehåller plast för materialåtervinning.

Medlemsstaterna ska övervaka fiskeredskap som innehåller plast och som släpps ut på deras marknader samt insamlade uttjänta fiskeredskap som innehåller plast och rapportera till kommissionen i enlighet med artikel 13.1 i detta direktiv med sikte på fastställandet av bindande kvantitativa unionsmål för insamling.

9. När det gäller de system för utökat producentansvar som införs i enlighet med punkt 8 i denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att producenter av fiskeredskap som innehåller plast ska täcka kostnaderna för den separata insamlingen av uttjänta fiskeredskap som innehåller plast och som har lämnats in till lämpliga mottagningsanordningar i hamn i enlighet med direktiv (EU) 2019/883 eller till andra likvärdiga insamlingssystem som inte omfattas av det direktivet samt kostnaderna för efterföljande transport och behandling av avfallet. Producenterna ska också täcka kostnaderna för de medvetandehöjande åtgärder som avses i artikel 10 för fiskeredskap som innehåller plast.

De krav som fastställs i denna punkt ska komplettera de krav som är tillämpliga på avfall från fiskefartyg som ingår i unionslagstiftningen om mottagningsanordningar i hamn.

Utän att det påverkar tillämpningen av de tekniska åtgärder som anges i rådets förordning (EG) nr 850/98⁽²⁴⁾ ska kommissionen ålägga europeiska standardiseringsorganisationer att ta fram harmoniserade standarder avseende fiskeredskapens cirkulära utformning, i syfte att uppmuntra förberedelse för återanvändning och underlätta materialåtervinning av uttjänta redskap.

Artikel 9

Separat insamling

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa separat insamling, i materialåtervinnings syfte,
 - a) senast 2025, av avfall i form av plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del F i bilagan motsvarande 77 % av sådana plastprodukter för engångsbruk som släpps ut på marknaden under ett visst år räknat i vikt,
 - b) senast 2029, av avfall i form av plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del F i bilagan motsvarande 90 % av sådana plastprodukter för engångsbruk som släpps ut på marknaden under ett visst år räknat i vikt.

Mängden plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del F i bilagan och som släpps ut på marknaden i en medlemsstat får antas vara lika med mängden avfall från sådana produkter, inbegripet som skräp, i den medlemsstaten under samma år.

För att uppnå detta mål får medlemsstaterna bland annat

- a) införa pantsystem,
- b) fastställa mål för separat insamling för relevanta system för utökat producentansvar.

Bestämmelserna i första stycket ska inte påverka tillämpningen av artikel 10.3 a i direktiv 2008/98/EG.

2. Kommissionen ska underlätta utbytet mellan medlemsstaterna av information och bästa praxis om lämpliga åtgärder som syftar till att uppnå målen som fastställs i punkt 1, bland annat vad gäller pantsystem. Kommissionen ska offentliggöra resultaten av utbytet av information och bästa praxis.

3. Senast den 3 juli 2020 ska kommissionen anta en genomförandeakt vari metoderna för beräkningen och verifieringen av målen för separat insamling som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska fastställas. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 10

Medvetandehöjande åtgärder

Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att informera konsumenterna och uppmuntra till ett ansvarsfullt konsumentbeteende för att uppnå en minskning av skräp från produkter som omfattas av detta direktiv samt vidta åtgärder för att informera konsumenter av de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del G i bilagan och användare av fiskeredskap som innehåller plast om följande:

- a) Tillgängligheten vad gäller återanvändbara alternativ, återanvändningssystem och avfallshanteringsalternativ för dessa plastprodukter för engångsbruk och fiskeredskap som innehåller plast samt bästa praxis för sund avfallshandling som utförs i enlighet med artikel 13 i direktiv 2008/98/EG.
- b) Inverkan på miljön, i synnerhet den marina miljön, genom nedskräpning och annat olämpligt bortskaffande av dessa plastprodukter för engångsbruk och fiskeredskap som innehåller plast.

⁽²⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EGT L 125, 27.4.1998, s. 1).

c) Effekterna av olämpligt bortskaffande av dessa plastprodukter för engångsbruk på avlopps nätet.

Artikel 11

Samordning av åtgärder

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.1 första stycket i detta direktiv ska varje medlemsstat säkerställa att de åtgärder som vidtas för att införliva och genomföra detta direktiv utgör en integrerad del av och är förenliga med dess program och åtgärder som fastställts i enlighet med artikel 13 i direktiv 2008/56/EG för de medlemsstater som har marina vatten, de åtgärdsprogram som fastställts i enlighet med artikel 11 i direktiv 2000/60/EG, de avfallsplaner och avfallsförebyggande program som fastställts i enlighet med artiklarna 28 och 29 i direktiv 2008/98/EG samt de mot-tagnings- och hanteringsplaner för avfall som fastställts enligt direktiv (EU) 2019/883.

De åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att införliva och genomföra artiklarna 4–9 i detta direktiv ska vara förenliga med unionens livsmedelstiftning i syfte att säkerställa att livsmedelshygien och livsmedelssäkerhet inte äventyras. Medlemsstaterna ska uppmuntra användning av hållbara alternativ till plast för engångsbruk där så är möjligt för material avsett att komma i kontakt med livsmedel.

Artikel 12

Specifikationer och riktlinjer för plastprodukter för engångsbruk

När det gäller att avgöra om en livsmedelsbehållare ska anses vara en plastprodukt för engångsbruk vid tillämpningen av detta direktiv spelar, förutom de kriterier i bilagan som rör livsmedelsbehållare, även sannolikheten för att den ska bli skräp på grund av behållarens volym eller storlek, i synnerhet vad gäller enportionsbehållare, en avgörande roll.

Senast den 3 juli 2020 ska kommissionen i samråd med medlemsstaterna offentliggöra riktlinjer som även ska innehålla exempel på vad som ska anses vara en plastprodukt för engångsbruk i enlighet med detta direktiv, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 13

Informationssystem och rapportering

1. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera följande till kommissionen:
 - a) Uppgifter om plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del A i bilagan som har släppts ut på marknaden i den aktuella medlemsstaten varje år, för att påvisa förbrukningsminskningen i enlighet med artikel 4.1.
 - b) Information om de åtgärder som vidtagits av medlemsstaten vid tillämpningen av artikel 4.1.
 - c) Uppgifter om plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del F i bilagan som har samlats in separat i medlemsstaten varje år, för att påvisa att målen för separat insamling i enlighet med artikel 9.1 har uppnåtts.
 - d) Uppgifter om fiskeredskap som innehåller plast som har släppts ut på marknaden, och om uttjänta fiskeredskap som har samlats in i medlemsstaten varje år.
 - e) Information om återvunnet innehåll i dryckesflaskor som förtecknas i del F i bilagan, för att påvisa att målen som fastställs i artikel 6.5 har uppnåtts.
 - f) Uppgifter om avfall efter förbrukning av plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del E avsnitt III i bilagan som har samlats in i enlighet med artikel 8.3.

Medlemsstaterna ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader från och med slutet av det rapporteringsår då uppgifterna samlades in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 4 i denna artikel.

Den första rapporteringsperioden ska vara kalenderåret 2022, med undantag för punkt 1 e och f i första stycket, för vilka den första rapporteringsperioden ska vara kalenderåret 2023.

2. De uppgifter som rapporteras av medlemsstaterna i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 4.

3. Kommissionen ska granska de uppgifter och den information som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter och information är organiserad, av de uppgifts- och informationskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas och informationens fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och därefter med de intervall som avses i artikel 12.3c i direktiv 94/62/EG.

4. Senast den 3 januari 2021 ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa formatet för rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 1 a och b samt punkt 2 i denna artikel.

Senast den 3 juli 2020 ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa formatet för rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 1 c och d samt punkt 2 i denna artikel.

Senast den 1 januari 2022 ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa formatet för rapportering i enlighet med punkt 1 e och f samt punkt 2 i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2. Det format som utarbetas enligt artikel 12 i direktiv 94/62/EG ska tas i beaktande.

Artikel 14

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder senast den 3 juli 2021 samt eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 15

Utvärdering och översyn

1. Kommissionen ska utvärdera detta direktiv senast den 3 juli 2027. Utvärderingen ska bygga på den information som finns tillgänglig i enlighet med artikel 13. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med all ytterligare information som behövs för att genomföra utvärderingen och utarbeta den rapport som avses i punkt 2 i den här artikeln.

2. Kommissionen ska lämna in en rapport om de huvudsakliga resultaten av den utvärdering som genomförts i enlighet med punkt 1 till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag. Förslaget ska, om så är lämpligt, fastställa bindande kvantitativa mål för minskning av förbrukningen och bindande insamlingsnivåer för uttjänta fiskeredskap.

3. Rapporten ska innehålla följande:

- a) En bedömning av huruvida bilagan med förteckningar över plastprodukter för engångsbruk behöver ses över, inbegripet vad gäller korkar och lock av plast som används för dryckesbehållare av glas eller metall.
- b) En undersökning av möjligheten att fastställa bindande insamlingsnivåer för uttjänta fiskeredskap och bindande kvantitativa unionsmål för minskning av förbrukningen av, i synnerhet, sådana plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del A i bilagan, med beaktande av förbrukningsnivåer och minskningar som redan uppnåtts i medlemsstaterna.
- c) En bedömning av ändringar av de material som används i de plastprodukter för engångsbruk som omfattas av detta direktiv samt av nya konsumtionsmönster och affärsmodeller som grundar sig på återanvändbara alternativ. När så är möjligt ska detta innefatta en övergripande livscykelanalys för bedömning av miljöpåverkan genom sådana produkter och alternativ till dem.
- d) En bedömning av de vetenskapliga och tekniska framstegen med avseende på kriterier eller en standard för biologisk nedbrytning i den marina miljön som kan tillämpas på de plastprodukter för engångsbruk som omfattas av detta direktiv och ersättningsprodukter för engångsbruk för dessa, som säkerställer fullständig nedbrytning till koldioxid, biomassa och vatten tillräckligt snabbt för att plasten inte ska hinna orsaka skador på det marina livet eller leda till en ansamling av plast i miljön.

4. Som en del av den utvärdering som görs enligt punkt 1 ska kommissionen se över de åtgärder som vidtagits enligt detta direktiv beträffande plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del E avsnitt III i bilagan och lägga fram en rapport om de huvudsakliga resultaten. Rapporten ska också innehålla en bedömning av de olika alternativen till bindande åtgärder för minskning av avfall efter förbrukning som härrör från de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del E avsnitt III i bilagan, däribland möjligheten att fastställa bindande insamlingsnivåer för detta avfall efter förbrukning. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 16

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 17

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar, bestämmelser och administrativa föreskrifter som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 3 juli 2021. De ska genast informera kommissionen om detta.

Medlemsstaterna ska dock tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att efterleva

- artikel 5 från och med den 3 juli 2021,
- artikel 6.1 från och med den 3 juli 2024,
- artikel 7.1 från och med den 3 juli 2021,
- artikel 8 senast den 31 december 2024 men, när det gäller system för utökat producentansvar som inrättats före den 4 juli 2018 och när det gäller plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del E avsnitt III i bilagan, senast den 5 januari 2023.

När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i denna punkt ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Förutsatt att de avfallshanteringsmål som anges i artiklarna 4 och 8 uppnås får medlemsstaterna införliva bestämmelserna i artiklarna 4.1, 8.1 och 8.8, med undantag för de plastprodukter för engångsbruk som förtecknas i del E avsnitt III i bilagan, genom avtal mellan de behöriga myndigheterna och de berörda ekonomiska sektorerna.

Sådana avtal ska uppfylla följande krav:

- a) Avtalen ska vara verkställbara.
- b) I avtalen måste mål med tillhörande tidsfrister anges.
- c) Avtalen ska offentliggöras i det officiella kungörelseorganet eller i någon annan officiell handling som allmänheten har likvärdig tillgång till och ska överlämnas till kommissionen.
- d) De resultat som uppnås inom ramen för ett avtal ska övervakas regelbundet samt rapporteras till de behöriga myndigheterna och till kommissionen och göras tillgängliga för allmänheten enligt de villkor som fastställs i avtalet.
- e) De behöriga myndigheterna ska vidta åtgärder för att granska vilka framsteg som görs enligt ett avtal.
- f) Om ett avtal inte följs ska medlemsstaterna genomföra de aktuella bestämmelserna i detta direktiv genom att anta lagar eller andra författningar.

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 19

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA

DEL A

Plastprodukter för engångsbruk som omfattas av artikel 4 om minskad förbrukning

1. Muggar, inklusive lock.
2. Livsmedelsbehållare, det vill säga behållare såsom lådor, med eller utan lock, som används för livsmedel som
 - a) är avsedda att konsumeras direkt, på försäljningsstället eller på en annan plats,
 - b) vanligtvis konsumeras direkt ur behållaren, och
 - c) är redo att konsumeras utan någon ytterligare beredning, såsom tillagning, kokning eller uppvärmning,inklusive livsmedelsbehållare som används för snabbmat eller andra måltider som är avsedda att konsumeras direkt, utom dryckesbehållare, tallrikar och paket och omslag som innehåller livsmedel.

DEL B

Plastprodukter för engångsbruk som omfattas av artikel 5 om begränsningar av utsläppande på marknaden

1. Bomullspinnar (tops), utom sådana som omfattas av tillämpningsområdet för rådets direktiv 90/385/EEG ⁽¹⁾ eller rådets direktiv 93/42/EEG ⁽²⁾.
2. Bestick (gafflar, knivar, skedar, ätpinnar).
3. Tallrikar.
4. Sugrör, utom sådana som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 90/385/EEG eller direktiv 93/42/EEG.
5. Omrörare för drycker.
6. Pinnar som ska fästas vid och bära upp ballonger, utom ballonger för industriella eller andra yrkesmässiga användningar och tillämpningar som inte distribueras till konsumenter, inklusive mekanismerna i sådana pinnar.
7. Livsmedelsbehållare av expanderad polystyren, det vill säga behållare såsom lådor, med eller utan lock, som används för livsmedel som
 - a) är avsedda att konsumeras direkt på försäljningsstället eller på en annan plats,
 - b) vanligtvis konsumeras direkt ur behållaren, och
 - c) är redo att konsumeras utan någon ytterligare beredning, såsom tillagning, kokning eller uppvärmning,inklusive livsmedelsbehållare som används för snabbmat eller andra måltider som är avsedda att konsumeras direkt, utom dryckesbehållare, tallrikar och förpackningar och omslag som innehåller livsmedel.
8. Dryckesbehållare av expanderad polystyren, inklusive korkar och lock.
9. Muggar av expanderad polystyren, inklusive korkar och lock.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/385/EEG av den 20 juni 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aktiva medicintekniska produkter för implantation (EGT L 189, 20.7.1990, s. 17).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter (EGT L 169, 12.7.1993, s. 1).

DEL C

Plastprodukter för engångsbruk som omfattas av artikel 6.1 och 6.4 om produktkrav

Dryckesbehållare med en kapacitet av högst tre liter, dvs. kärl som är avsedda för vätskor, t.ex. dryckesflaskor inklusive korkar och lock samt kompositdryckesförpackningar inklusive korkar och lock, men inte

- a) dryckesbehållare i glas eller metall med korkar och lock som är gjorda av plast,
- b) dryckesbehållare som är avsedda och används för livsmedel för speciella medicinska ändamål enligt definitionen i artikel 2 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013 ⁽³⁾ som är i flytande form.

DEL D

Plastprodukter för engångsbruk som omfattas av artikel 7 om märkningskrav

1. Sanitetsbindor (dambindor), tamponger och tampongapplikatorer.
2. Vätservetter, det vill säga på förhand våta servetter för personlig hygien eller användning i hushåll.
3. Tobaksvaror med filter och filter som marknadsförs för användning i kombination med tobaksvaror.
4. Muggar.

DEL E

I. Plastprodukter för engångsbruk som omfattas av artikel 8.2 om utökat producentansvar

1. Livsmedelsbehållare, det vill säga behållare såsom lådor, med eller utan lock, som används för livsmedel som
 - a) är avsedda att konsumeras direkt på försäljningsstället eller på en annan plats,
 - b) vanligtvis konsumeras direkt ur behållaren, och
 - c) är redo att konsumeras utan någon ytterligare beredning, såsom tillagning, kokning eller uppvärmning,inklusive livsmedelsbehållare som används för snabbmat eller andra måltider som är avsedda att konsumeras direkt, utom dryckesbehållare, tallrikar och paket och omslag som innehåller livsmedel.
2. Omslag av ett flexibelt material eller en förpackning som innehåller livsmedel som är avsedda att konsumeras direkt ur förpackningen eller omslaget utan ytterligare beredning.
3. Dryckesbehållare med en kapacitet av högst tre liter, dvs. kärl som är avsedda för vätskor, t.ex. dryckesflaskor inklusive korkar och lock samt kompositdryckesförpackningar inklusive korkar och lock, men inte dryckesbehållare i glas eller metall med korkar och lock som är gjorda av plast.
4. Muggar, inklusive lock.
5. Tunna plastbärkassar enligt definitionen i artikel 3.1c i direktiv 94/62/EG.

II. Plastprodukter för engångsbruk som omfattas av artikel 8.3 om utökat producentansvar

1. Vätservetter, det vill säga på förhand våta servetter för personlig hygien eller användning i hushåll.
2. Ballonger, utom ballonger för industriella eller andra yrkesmässiga användningar och tillämpningar som inte distribueras till konsumenter.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013 av den 12 juni 2013 om livsmedel avsedda för spädbarn och småbarn, livsmedel för speciella medicinska ändamål och komplett kostersättning för viktkontroll och om upphävande av rådets direktiv 92/52/EEG, kommissionens direktiv 96/8/EG, 1999/21/EG, 2006/125/EG och 2006/141/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/39/EG och kommissionens förordningar (EG) nr 41/2009 och (EG) nr 953/2009 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 35).

III. Plastprodukter för engångsbruk som omfattas av artikel 8.3 om utökat producentansvar

Tobaksvaror med filter och filter som marknadsförs för användning i kombination med tobaksvaror

DEL F

Plastprodukter för engångsbruk som omfattas av artikel 9 om separat insamling och artikel 6.5 om produktkrav

Dryckesflaskor med en kapacitet av högst tre liter, inklusive korkar och lock, men inte

- a) dryckesflaskor i glas eller metall med korkar och lock som är gjorda av plast,
- b) dryckesflaskor som är avsedda och används för livsmedel för speciella medicinska ändamål enligt definitionen i artikel 2 g i förordning (EU) nr 609/2013 som är i flytande form.

DEL G

Plastprodukter för engångsbruk som omfattas av artikel 10 om medvetandehöjande åtgärder

1. Livsmedelsbehållare, det vill säga behållare såsom lådor, med eller utan lock, som används för livsmedel som
 - a) är avsedda att konsumeras direkt på försäljningsstället eller på en annan plats,
 - b) vanligtvis konsumeras direkt ur behållaren, och
 - c) är redo att konsumeras utan någon ytterligare beredning, såsom tillagning, kokning eller uppvärmning,inklusive livsmedelsbehållare som används för snabbmat eller andra måltider som är avsedda att konsumeras direkt, utom dryckesbehållare, tallrikar och paket och omslag som innehåller livsmedel.
 2. Omslag av ett flexibelt material eller förpackning som innehåller livsmedel som är avsedda att konsumeras direkt ur förpackningen eller omslaget utan ytterligare beredning.
 3. Dryckesbehållare med en kapacitet av högst tre liter, dvs. kärl som är avsedda för vätskor, t.ex. dryckesflaskor inklusive korkar och lock samt kompositdryckesförpackningar inklusive korkar och lock, men inte dryckesbehållare i glas eller metall med korkar och lock som är gjorda av plast.
 4. Muggar, inklusive korkar och lock.
 5. Tobaksvaror med filter och filter som marknadsförs för användning i kombination med tobaksvaror.
 6. Våtservetter, det vill säga på förhand våta servetter för personlig hygien eller användning i hushåll.
 7. Ballonger, utom ballonger för industriella eller andra yrkesmässiga användningar och tillämpningar som inte distribueras till konsumenter.
 8. Tunna plastbärkassar enligt definitionen i artikel 3.1c i direktiv 94/62/EG.
 9. Sanitetsbindor (dambindor), tamponger och tampongapplikatorer.
-